

SUPERHRDINOVIA VEDY

NÁVRH NOVÝCH LIEČIV POMOCOU (SUPER) POČÍTAČOV

Ludstvo trpí množstvom chorôb, na ktoré z nich existujú lieky, mnohé však (zatiaľ) liečiteľné nie sú. Používané liečivá navyše nie sú nutne dokonalé: niektoré by mohli mať vyššiu účinnosť, iné, miernejšie alebo (ideálne) žiadne vedľajšie účinky. Nie je preto prekvapením, že vývoj nových liečiv je nesmierne živou oblasťou výskumu, či už v akademickom prostredí alebo vo farmaceutických firmách.

Vývoj nových liečiv je však náročný, komplexný a multidisciplinárny odbor. Od počiatočných štúdií, cez syntézu a testovanie, až po uvedenie nového lieku na trh bežne prejde viac než desať rokov. (Super)počítače zohrávajú v tomto procese čoraz významnejšiu úlohu. Použitie výpočtových metód umožňuje zásadne zúžiť množstvo potenciálnych kandidátov na nové liečivo, čo viedie k obrovským úsporám času a finančných prostriedkov. Slovo „zúžiť“ je použité úmyselne, nakolko nie je v súčasnosti (a asi ani v blízkej budúcnosti) možné priamo určiť najlepšieho kandidáta výhradne použitím výpočtovej techniky. Hlavným dôvodom je komplexnosť interakcie chemickej látky s (ludským) organizmom. Kandidát na liečivo musí byť nielen účinný v zapojení sa do mechanizmu cieľového ochorenia, ale musí mať aj čo najmenšie vedľajšie účinky, musí byť chemicky a metabolicky stabilný, nesmie byť toxickej (vrátane svojich možných metabolítov) a musí mať množstvo ďalších špecifických vlastností, akými sú napríklad rozpustnosť, schopnosť prechodu príslušnými bunkovými membránami a pod.

Asi najbežnejší postup pri návrhu nového liečiva je nasledujúci: v prvom kroku sa identifikuje „biologický cieľ“ súvisiaci s daným ochorením. Tákymto cieľom zvyčajne býva proteinový receptor, enzym alebo nukleová kyselina, podstatné je, aby daná biomolekula zohrávala kritickú úlohu vo vzniku alebo priebehu ochorenia, respektive v prežívani alebo rozmnzožovaní patogénu (ako napr. virus alebo baktéria) spôsobujúcim ochorenie. Liečivo, ktoré sa často v tejto súvislosti nazýva aj „ligand“, je zväčša malá (desiatky atómov) organická molekula schopná väzby na biologický cieľ (napr. mechanizmom zámok-kľúč). Naviazaní sú, či už reverzibilným (vratným) alebo irreverzibilným (nevratným) spôsobom na cieľovú biomolekulu dochádza k očakávanej zmene jej biologickej funkcie. Molekula sa môže priamo naviazať na aktívne miesto enzymu, čím zníži jeho aktivitu, môže však aj blokovať, alebo aktivovať proteinový receptor alebo iónový kanál.

Superpočítač **AUREL**

Centrum spoločných činností
Slovenskej akadémie vied
Výpočtové stredisko
BRATISLAVA

So zvyšovaním výkonu superpočítačov, ako aj pokrokmi v teórii, bude možné tieto metódy aplikovať na modelovanie všetkých aspektov interakcie ligandu a proteinu, čo posunie možnosti počítačového návrhu nových liečiv na podstatne vyššiu úroveň.

**Chceš si prečítať
CELÝ KOMIKS?**

superheroes4science.eu
facebook.com/superheroes4science
instagram.com/superheroes4science

Projekt Superheroes 4 Science je podporený
Medzinárodným vyšehradským fondom.

www.visegradfund.org

- Visegrad Fund
- ..